DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

1986. MÁRCIUS

ÁRA: 7,50 Ft

Rajzolta URBÁN CSILLA, 4 éves, Sajókeresztúr

Ugye, ti is várjátok már a tavaszt? Azt az időt, amikor a dideregtető, mogorva tél után meleg napfény ragyogja be a világot, s új életre kel a szunnyadó természet. Kidugják fejüket a földből a bokrok alján tanyázó ibolyák is, körülnéznek, megfürdetik arcukat a napsugarakban, s elkezdenek illatozni a boldogságtól. A fák, bokrok ágain kövér rügyek tömege sorjázik, hogy azután kis idő múltán az egyik levéllé, a másik virággá pattanjon. S hogy a varázslat teljes legyen, zümmögő bogarak röpdösnek, tarkabarka lepkék táncolnak a virágillattól dús levegőben, és zeng, zeng a madárdal.

Bizony, nincs a tavasznál nagyobb varázsló!

Köszöntsétek ti is ezt a csodás varázslót! Ha csak tehetitek, menjetek ki a kertbe, a parkba, a zöldellő természetbe, szívjátok teli magatokat friss, tavaszi levegővel, sütkérezzetek a napfényben, s kiáltsátok bele a nagyvilágba:

— Köszöntünk, Tavasz!

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének lapja, 3—7 éves gyerekeknek. Megjelenik havonta.

XXX. ÉVF. 3. sz.

Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Főszerkesztő: Kelemen Sándor.
Szerkesztőség: Budapest XI., Orlay u. 4. Levélcím: Budapest, Postafiók 112. 1502. Telefon: 668-457.
Kiadóhivatal: Bp., Révay u. 16. 1374. Telefon: 116-660.
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215.96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj negyedévre 22,50, félévre 45,— Ft, egész évre 90,— Ft.

86.0043 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató
INDEX 25.193 HU-ISSN 0230-1032
A beküldött kéziratokat nem őrizzük meg, és nem küldjük vissza.

Belső munkatársak:

Kun Magda olvasószerkesztő,
Kovács Endre képszerkesztő,
Madár Eszter levelező,
Bálint Lajosné szerk. adminisztrátor

ÁPRILY LAJOS

Tavaszodik

*Sáncban a hóvíz
könnyű hajót visz,
füstöl a fényben a barna tető.*

*Messze határba
indul az árva
lenge madárka: billegető.*

*Titkon a Bükkben
moccan a rügyben
— mint csibe héjban — kandin a lomb,*

*s mintha a róna
kedve dalolna,
úgy muzsikál, muzsikál a kolomp.*

*Indulok. Értem.
Jól tudom: értem,
értem üzenget a zsenge határ:
„Szíved, a bomlott
ócska kolompot
hozd ide, hozd ide, hozd ide már!"*

RÁKOSY ANIKÓ rajza

NAGY KATALIN

KETTŐNK TITKA

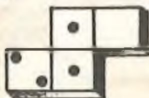
Legkedvesebb bútorom: a létra

Születésnapomra új bútort vettek nekem. Kár! Mert például az új heverőre nem szabad föltenni a lábam, megmondta a dédike. A heverőt ő vette, a szekrényt az egyik nagyapám, az asztalt a másik nagyapám. És még van két új szék is, a két nagymamám ajándéka. Teljesen egyformák a székek, sajnos! Mert amikor megkérdezték, melyik bútor tetszik nekem a legjobban, éppen a másik széket mutattam, mint amelyik nagymamám kérdezte. És akkor kicsit szomorú lett az illető.

Úgyhogy meg is mondtam az igazat: legkedvesebb bútorom, a létra. Ettől mindenki szomorú lett. Mert a létrát nem is nekem vették, hanem csak úgy van, már régen, és apukám használja. Olyan magas a könyvespolca, hogy csak létráról éri el a tetejét. Megfigyeltem, esténként ül az íróasztalánál és semmit se csinál, hanem gondolkodik. Egyszercsak hopp! — szétnyitja a létráját. Felmászik rá, kivesz egy könyvet a felső polcról és lehozza. Néha nem hozza le, hanem ott a magasban olvasgatja. Ráül a létra tetejére és kész.

Én is megpróbáltam már többször. Felmászom a létrára, kiveszek egy könyvet. Csupa szám van mindegyikben, semmi más! De azért csak üldögélek ott a létra tetején, és várom, hogy érdekes legyen a könyv. Különben miért nézegetné apukám?!

És a létra kell akkor is, amikor elbújtatom a régi, rossz játékaimat. Anyukám néha rendet csinál a játékdobozomban, és kidobja a szemétbe, ami törött, szakadt, piszkos már. Én mindig visszahordom, mert azokkal is szeretek játszani. Anyukám újabban akkor dobálja ki őket, amikor alszom, hogy ne fájjon a szívem utánuk. Úgyhogy inkább összeszedem én a félig-rossz játékokat és eldugom a könyvek mögé. Hogy ne fájjon anyukám szíve, amiért rendetlenség van. És a bújtatáshoz létra kell. Mert az alsó polcokon megtalálná anyukám a játékokat, mert ott mindig takarít. A fölső polcokon majd csak akkor, ha szabadságon lesz. A létrára szoktam kitűzni a zászlót, amikor várkapitányt játszom. Néha meg csak azért mászom fel rá, hogy nagy legyek.

RÁKOS SÁNDOR

Gyíkpalota

Gyíkpalotát ki látott?
Száz kapuja van.
Száz kapuján a gyík-király
ki- és besuhan.

Mikor unja termeit,
rétre kimegyen.
Korona és palást nélkül
napos kövön pihen.

Ilyenkor ha birodalmán
idegen megy át,
száz kapuja felé futni
látja a királyt.

TÉNAGY SÁNDOR

Fűerdőben

Fűerdőben
zegzugos ösvény,
ide-oda fut
sok kis gyalogút.

Gyalogúton
gyík szalad,
gyorsabb, mint a
gondolat.

Összevissza
gyalogút,
a gyíkgyerek
hova fut?

Fűerdőben,
kőhegyek ormán
napozik
a gyík.

KOLTAI ÉVA rajza

DÖBRENTEI KORNÉL

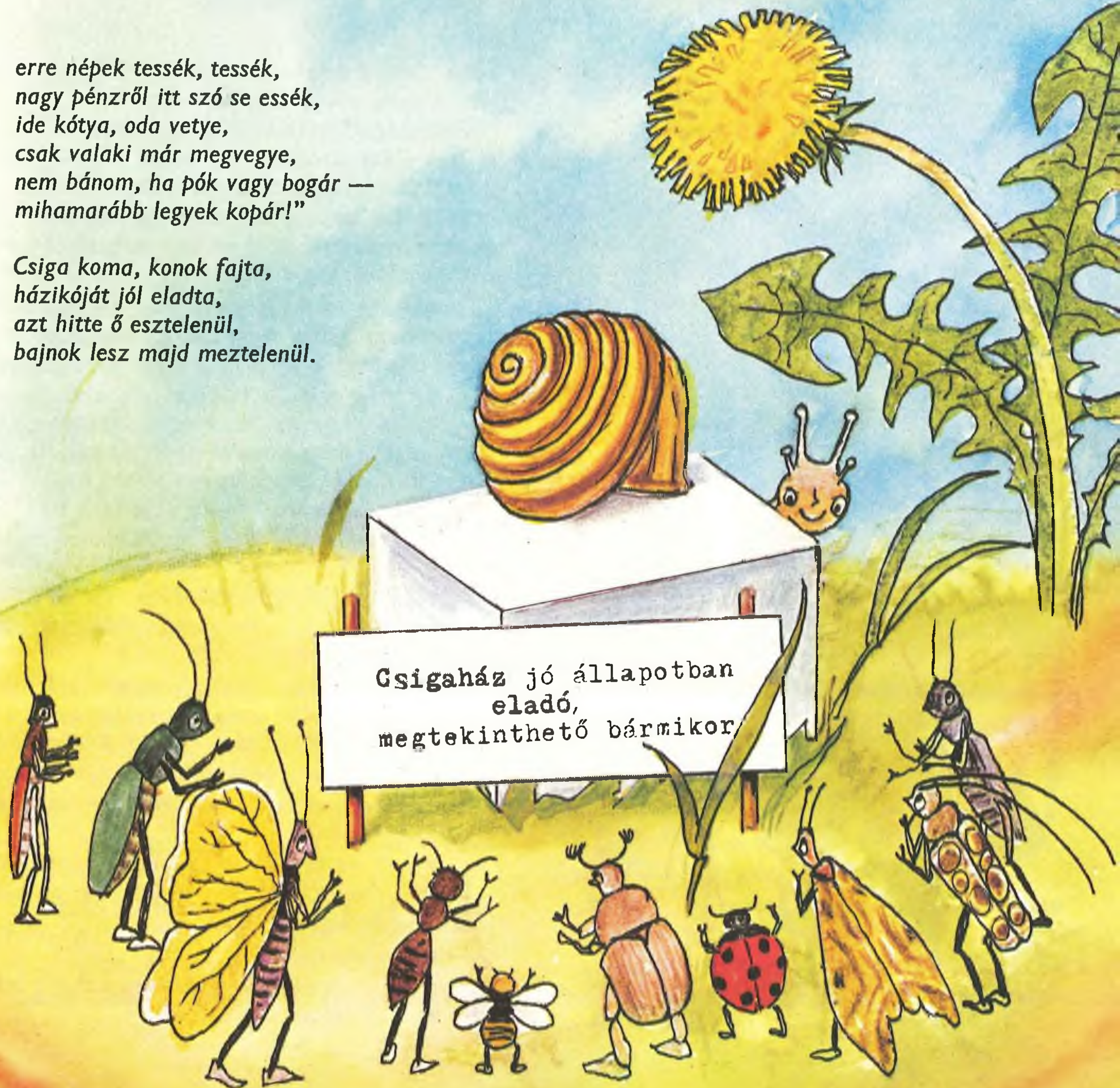
A becsvágyó csiga

Ismertem egy délceg csigát,
szerette az atlétikát
nagy házat vitt, takarosan,
de megunta hamarosan,
mondogatta éjjel-nappal:
„Győzném még én telitalppal
az iramot, de nem lehet
cipelni a felesleget;
a sportolást abbahagyjam,
mert a házam súly a latban?
Mit ér a ház a hátamon,
ha leigáz, ha földhöz nyom?
Csúszva-csúszni undok dolog,
nyálam húzva robotolok,
ha nem volna ez a villám,
gyors lehetnék, mint a villám,
csigacsúcsot megjavítván
indulnék az olimpián,
a házamat eladom hát,
megpályázom a trófeát,
rajthoz állok a versenyen,
szélsebesen meg is nyerem,
átlépve az álomhatárt,
de nem többet, mert az megárt:
egy nap alatt jó öt méter,
marathoni próbatétel....
Itt a házam nem disznóláb,
kinek nem kell, álljon odább,
a tetején díszes spirál
akié lesz, az dirigál,

erre népek tessék, tessék,
nagy pénzről itt szó se essék,
ide kótya, oda vetye,
csak valaki már megvegye,
nem bánom, ha pók vagy bogár —
mihamarább legyek kopár!"

Csiga koma, konok fajta,
házikóját jól eladta,
azt hitte ő esztelenül,
bajnok lesz majd meztelenül.

SZÁVAY EDIT rajzai

KÁNTOR ZSUZSA

Jó lesz vigyázni!

Az utcasarkon van egy kis játékbolt: annak a kirakatában mindenféle figurák állnak rongyból, szőrből, fémből, fából. Az előtt a kirakat előtt munkába menet is, jövet is megállt Oroszlán Richárd. Mint akinek megtetszett ott valami. Csak még töpreng: megvegye, ne vegye?

Aztán egyik nap elhatározta magát. Befordult a boltba, és amikor kifordult onnan, ott volt a hóna alatt celofánzacskóban egy rozsdaszőrű játékmackó. Avval baktatott hazafelé.

Oroszlán Richárd a Csiszibácsiék szomszédja. A jobb oldali Amálka, a bal oldali ő. A legcsendesebb, legfélénkebb lakó a házban. Mindenkinek előre köszön. Az olyan — ha ráloccsantják az ablakból a vizet, csak lerázza magáról. Ha rálépnek a lábára, azt mondja:

— O p p a r d o n !

Most meg pláne, hogy ott a hóna alatt az a játékbolti csomag.

— Ez meg mi? — bökött oda a szemével Amálka, amikor találkoztak a lépcsőn. Két nagy, dugig rakott kosarat cipelt. Ő mindig alaposan bevásárol, hogy legyen mihez nyúlni, ha megéhezik. Vagy, ha vendég toppanna be.

— Mi a csuda ez? — kérdezte harsányan. — Kutya?

— Nem — mondta Oroszlán Richárd. — Hosszú a füle, az igaz, de a széles pofáján tisztán látszik, hogy mackó.

— Igen, de a füle, akár a propellerszárnyak — mondta Amálka. — Ez talán repülni is tud, ha megbillenti a fülét. Ilyen hosszú fülű mackót még nem is láttam. Nem mindennapi, az biztos!

Már akkor felértek a második emeletre, és Amálka megállt:

— Kinek vette ezt a Lógófülűt, szomszéd?

Megállt Oroszlán Richárd is. Mint aki gondolkozik. Aztán azt mondta:

— Az unokámnak.

Amálka letette a folyosó kövére a dugig tele kosarakat. Kifújta magát.

— Nincs is unokája!

— De van!

— De nincs! — kiáltott Amálka, és elnevette magát.

— De van!

— De nincs! — és Amálka úgy hahotázott, hogy kitárultak a folyosón az ajtók: Mi megy odakint?

— Magának vette! — csapkodta nevettében a térdét Amálka. — Saját magának vette! Egy játékmackót!

Akkor kipenderült a folyosóra talpig dívány-takaróban Kovács Cipernovszka Teréz. Leszólt a harmadikról:

— Mi köze hozzá, Amál!?

Zengő hangja van a drabál Teréznek, nem-hiába énekesnő. Kis csend támadt. Füleltek az ajtókban: most mi jön? És akkor jött az a borzalmas ordítás:

— ÉS HA MAGAMNAK VETTEM?!?

Félelmetes! Áll Oroszlán Richárd a folyosón, és bömböl:

— ÉS HA MAGAMNAK!?!

Belereszket ebbe a bömbölésbe a ház. Ő meg — mint aki régen készült már erre. Mint akinek ez csuda jólesik.

Ezt se hitték volna: ilyet is tud? Így ordibálni? Nemhiába Oroszlán a neve. Felébredt az alvó oroszlán. Jó lesz vigyázni!

Iszkolt Amálka; eltűnt, mint aki ott sem volt.

STUIBER ZSUZSA rajzai

Vitte Richárd a Lógófülűt. Becsapta az ajtót maga mögött: Durr!!

Azóta se köszön előre senkinek. Inkább őneki mindenki más: Jó napot, hogy van? — Ő meg csak megbiccenti a fejét. Még hogy a lábára lépne valaki? Hogyisne! Majd még bömbölni kezd megint. Jó lesz vigyázni...

— Egészen más ember lett; mitől változott meg így? — tárgyalnak róla a folyosón.

Amálka mentegetőzik, hogy ő semmi rosszat nem csinált:

— Talán az a mackó az oka, a Lógófülű. Én mindjárt mondtam, hogy az nem mindennapi!

HORGAS BÉLA

Sétikáló és Angela

Angela jött az úton. Jött? Futott! Melegítőben, fehér cipőben, lobogó, gesztenyebarna hajjal. Futott — és mégis megismerte Sétikálót, de meg ám! Ez azonban természetes, ha jobban meggondoljuk. Angela színésznő volt és ország-világ füle hallatára mesélte Sétikáló kalandjait. Legtöbbször híres-nevezetes találkozását Kacsinder óriással.

Angela lassított, majd Sétikálóhoz érve fékezett és megállt.

— Sétikáló! — szólt vidáman Angela és kicsit lihegett. — De örülök, hogy látlak! Gyere velem, fussunk egy kört a hegyoldalon!

Sétikáló megpörgette a napernyőjét, megcsörgette a kulcsait, ahogy szokta, és így válaszolt:

— Egyik fülem sós, a másik paprikás, te meg nagyon ismerős vagy nekem, de most mégsem tudom, ki vagy és miért hívsz engem futkározni? . . . Talán bizony futóbajnoknő vagy? Esetleg keresel valamit? Vagy vár valaki?

KOLTAI ÉVA rajza

Angela nagyot nevetett erre és megnyugtatta a kicsi tündért.

— Nem vagyok futóbajnok, nem vár senki, nem keresek semmit, vagy ha mégis, hát már meg is találtam... Úgy bizony! Angela a nevem, színésznő a mesterségem és én meséltem el legeslegelső kalandodat Kacsinder óriásról a rádióban... Emlékszel?

— Ohó, Angela, hát hogyne emlékezném! — kiáltott Sétikáló. — Aztán mit futkározol itt összevissza? Mi ebben a jó? Miért nem mondasz új meséket a rádióban?

— Miért, miért... — nevetett Angela. — És te miért sétikálsz? Abban mi a jó?

— Sétikálni nagyon jó! — erősködött Sétikáló. — Mindig találkozom valakivel és mindig megtudok valami újat... Találkoztam Truffinóval, a törpével, és Zöldömböldöm meg Didergő manóval és Álldigálóval, aztán régi barátommal, Mészéva könyvtündérrel, de említhetem neked Kredenckéket és Kacsindert is, a kancsal óriást... Aki sétikál, az találkozik. Aki találkozik, az elbeszélget, az... nos, az elbeszélget! Hát így... De a futás?

— Aki fut, az erős lesz, kívül és belül! — válaszolt Angela. — S ha történetesen színésznő az illető, hát szebben tudja mondani a meséket a rádióban.

— Akkor fussanak a színésznők! — intett Sétikáló és kezével szabad utat jelzett.

Angela elporzott, de még visszaszólt a tündérnek:

— Egyszer te is megpróbálhatnád!

Lehet, gondolta Sétikáló, lehet. Bár a futás mégiscsak más! Futás közben nem lehet társalogni... Viszont hamar el lehet fáradni... Persze, elfáradni is jó, ha jó...

Egyik fülem sós, a másik paprikás, mondta magában a kicsi tündér, de hiszen mindenben van valami jó... S ahogy ezt kimondta, tudta, hogy egyszer a futással is megpróbálkozik. Talán a nyáron. Jó lesz, jó, bólogatott Sétikáló, és sétikált tovább, tovább.

MADÁR ESZTER rajza

KERTÉSZVERSENY 1986

Évről évre nő a kertészversenyek sikere. Tavaly kétszer annyi gyerek jelentkezett felhívásunkra, mint tavalyelőtt, és egyre jobb eredmények születtek. Ezért szerkesztőségünk — leveleitek nyomán — újabb versenyt hirdet.

A változatosság kedvéért a patisszon és a kokocella után most ismét más növény: *a nyakastök* termesztése lesz a verseny tárgya. Zöldségnövény ez is: a gyümölcse hosszúkás, akár a kokocelláé, de ez elvékonyodik a szára felé, mintha nyaka lenne. Innen a neve is. A színe szép, sárga; a felülete szemölcsös; ehető, de dísznek is alkalmas.

Sajnos ezt a növényt nem lehet cserépben nevelni, mert egy-egy tőnek akkora területre van szüksége, amelynek minden oldala 1 méter. Ezért kérjetek a felnőttektől egy kis helyet a kertben, vagy ha nincs kertetek, próbáljátok megkérni valamelyik rokont, ismerőst, kölcsönözzön néhány négyzetmétert a kertjében!

A magvakat — hagyományainkhoz híven — most is *ajándékképpen, postán küldjük el* a jelentkezőknek, a tájékoztatóval, receptekkel együtt. Aki részt akar venni a versenyen (óvodás korú gyerekek és első, második osztályosok jelentkezését várjuk), vágja le lapunk széléről a sárga csíkot, ragassza levelezőlapra, írja vagy írassa rá felnőttel a lakáscímét, életkorát és küldje el *április 20-ig* szerkesztőségünknek! Címünk:

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR SZERKESZTŐSÉGE
Budapest, Pf. 112. 1052.

A magvakat a tavaszi fagyok után, május közepén kell elvetni. Csak azoknak a jelentkezőknek tudunk magvakat küldeni, akiknek kérése április 20-ig megérkezik szerkesztőségünkbe.

A verseny 1986. szeptember 15-ig tart, és ismét szép díjakat lehet nyerni. Az eredmény decemberi számunkban jelenik meg. A magok már a zacskókban lapulnak és várják, hogy útra kelhessenek.

Szaktanácsadó: dr. NAGY GYÖRGY

Kedves *Dörmögő!* Részt veszek *a* kertészversenyben.
Kérlek küldi magvakat!

ÖCSI, BÁTYÓ

és a babakocsi

Marék Veronika

URSULA WÖLFEL

Mese a gyerekfürtös fáról

Volt egyszer egy icipici kislány. Az icipici kislánynak egy szép, sárga léggömbje. Egyszer a szél szemet vetett a léggömbre, és — se szó, se beszéd — kitépte a kezéből.

— Állj! Állj! — kiáltozta az icipici kislány.

De a léggömb nem tudott megállni: a szél, a komisz szél csak vitte, röpítette magával.

Egy fa megsajnálta az icipici kislányt, és hosszú águjjával elkapta a szélvitte sárga léggömböt. Elkapta, s tartotta szorosan, erősen.

A fa alatt pad állt. Az icipici kislány felmászott a padra. Felmászott a padra, aztán a fára: mászott, addig mászott, míg el nem érte a szélszöktette léggömböt. Amikor elérte, mindkét kezével megragadta a madzagját és tartotta, tartotta jó erősen.

— Gyere le! Mássz le! — kiabálta a többi gyerek, a fára mászott, léggömbjét tartó kislánynak.

— Nem tudok lemászni — kiabálta a fáról az icipici kislány —, a léggömbömet kell fognom! Ha elengedem, elrepül!

Kapta magát egy kis legényke, és felmászott utána a fára.

— Gyertek le! Másszatok le! — kiabálták nekik a gyerekek.

De a kis legényke csak a fejét rázta:

— Nem tudok lemászni, hiszen a kislányt kell fognom, neki pedig a léggömbjét kell tartania!

Ekkor egy nagyobbacska kislány mászott fel utánuk a fára.

— Gyertek le! Másszatok le! — kiabálták újra a gyerekek.

De a nagyobbacska kislány is csak a fejét rázta:

— Nem tudok lemászni, hiszen a kisfiút kell fognom, neki pedig a kislányt kell fognia, a kislánynak meg a léggömbjét kell tartania!

Erre egy nagy fiú mászott fel utánuk a gyerekfürtös fára.

Bezzeg ő tudta, mit kell tennie!

Igen, tudta: szépen kivette az icipici kislány kezéből a léggömböt és lemászott vele a fáról. Utána már a többiek is lemászhattak, sorjában, egymás után: először a nagyobbacska kislány, utána a kis legényke, s végül utolsónak az icipici kislány.

Hajuk szála sem görbült, a fa pedig örömében egykettőre kizöldült.

Fordította: TORDON ÁKOS

STUIBER ZSUZSA rajza

DÖRMÖGŐÉK S A VÖLGY TITKA

GYÁRFÁS ENDRE

— Nem játszhatsz az én labdámmal!
— Nem rázhatod a csengőmet!
— Vidd a mancsod a masnimtól!
Megmondalak Dörmögőnek!

Apó kérdi: — Mit pöröltök?
Belétek bújt a kisördög?
Menjetek el együtt inkább,
s tudjátok meg a völgy titkát!

— Titok? No, ez érdekelne.
Elballag a három medve.
Ki áll elébük az úton?
Nem más, mint az öreg Muflon.

— Mi a titok? — kérdik tőle.
— Nemsokára, sziklák alján,
muflongida jön világra.
Titok még, hogy fiú vagy lány.

Várnak, várnak, várakoznak...
Fürgén pattannak fel nyomban,
amint hallják Muflon néni
boldog hangját: — Kislányom van!

SOMORJAI ÉVA rajzai

— Éljen! Éljen! — kiáltozik
három bocsunk. Bori kérdi:
— Megnézhetjük? — Csak messziről
— felel neki Muflon néni.

— Jaj de kedves! — Mint egy játék!
— Jól lehet majd simogatni.
— Fogócskázhat velünk, hogyha
tud már futni — brummog Marci.

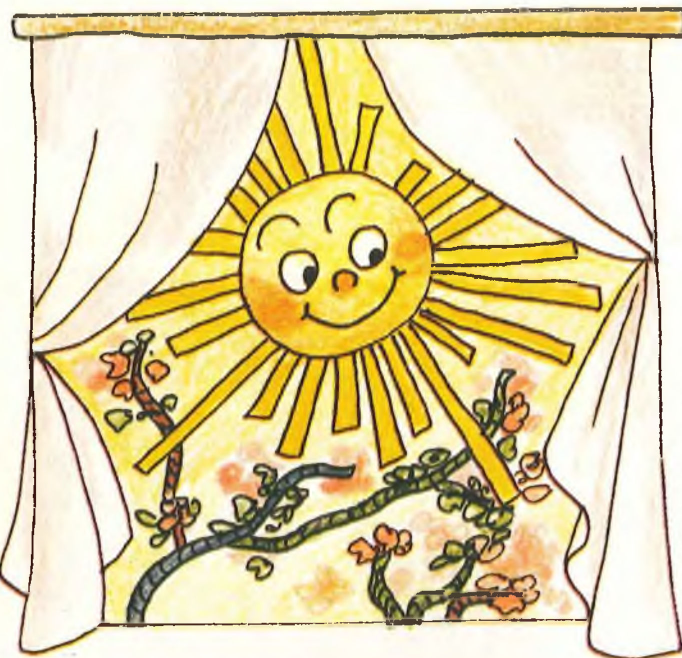
— Eljönnénk a névadóra,
ha meghívnak — kiált Borka.
— Gyertek — szól a néni. — Várunk!
Sok jó vendég elfér nálunk.

Hazafelé bandukolnak.
Berci rikkant: — Hopp! Egy ötlet!
Tudom már, hogy ajándékba
mit vigyek az újszülöttnek.
A labdámat adom neki.
— Én a csengőt — mondja Marci.
Bori mereng: — Jól fest majd a
muflonkán a mackómasni...

Előbújik a tavaszi napsugár, rásüt az ablaktáblákra, és azok egyszerre szivacs után kezdenek áhítozni; szeretnének megszabadulni a téli hólétől, portól és a megfonnyadt régi díszektől. Ha már ismét ragyog a te ablakod is, kérdezd meg a szüleidtől, lehetnél-e Tavasztündér, feldíszíthetnéd-e az ő segítségükkel az ablakodat?

MADÁR ESZTER rajzai

Találós kérdés

Lába nincs,
mégis sebesen fut.
Szárnya nincs,
mégis sebesen repül.

(A szél)

Ha igen, ragassz az üvegre celluxszalaggal vastag, zöld vagy barna fonalat! Ez lesz az ág, te pedig a fürge ujjú Tavasztündér.

Csipkedj apróra zöld krepp-papírt vagy szalvétát és sodorgasd, gömbölygesd a papírdarabkákat, amíg kipattanó rügyhöz hasonlítanak! Énekelheted közben: *Bújj, bújj zöld ág...* Virágokat is ragaszthatsz az ágra, rózsaszín vagy fehér papírból.

Most vágj ki sárga papírból napot, és ragassz napsugarakat is az ablakra, a képed fölé! Közben énekeld: *Süss fel nap!...*

Pördülj meg háromszor, szökdelj kettőt, tapsolj annyit, ahány éves vagy, aztán mondd el ezt a tavaszi verset:

DEVECSERI GÁBOR

Röpülj madárka!

Beröpül az ég a házba,
tele lesz a szoba éggel,
tele lesz a téli ember
keskeny szíve szélességgel.

Először csak ködkámzsában
jön a tavasz leskelődve,
aztán ez a kámzsa széthull:
csupa virág lesz belőle.

Kié a zászló?

CSEHSZLOVÁKIA

MAGYARORSZÁG

AUSZTRIA

SZOVJETUNIÓ

ROMÁNIA

JUGOSZLÁVIA

MADÁR ESZTER rajzai

ROMÁINA *SZOVJETUNIÓ* *JUGOSZLÁVIA* *CSEHSZLOVÁKIA* *AUSZTRIA* *MAGYARORSZÁG*

Ünnepnapokon színes zászlókat lenget az utcán a szél. Nemcsak nálunk, Magyarországon, hanem a legtávolabbi magyar falu határán túl is, ott, ahol már más nyelven beszélnek az emberek: a szomszéd országokban.

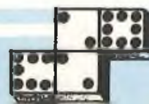
Minden zászló jel. Összetartozó emberek közös jele. Itthon ezekben a napokban sok ember gomblyukában is láthatsz pici, piros-fehér-zöld színű szalagot. Olyan, mint egy zászlócska. Ünnep jele ez is. Kérdezd meg a felnőtteket, mit ünnepelünk most Magyarországon!

Egy másik ünnep is közeledik, amelyen egy régi, nagy háború végét ünnepeljük. Szomszédaink is örülnek ennek az ünnepnek. A gyerekek sok helyen népviseletbe öltöznek hazájuk ünnepén.

Add minden gyerek kezébe a saját zászlaját; kérd meg a felnőtteket, hogy segítsenek! Húzz vonalat a zászlóktól a gyerekek *jobb kezéhez!* Dörmögőnek pedig rajzolj külön papírra egy szép hajót vagy repülőt; legyenek rajta a magyar nemzeti színek!

Ha már iskolás vagy, nehezebb feladatod lesz. Gondolkozz, hányféle módon (milyen váltakozó sorrendben) tudnád elhelyezni a piros-fehér-zöld színű csíkokat egy zászlón! Ez természetesen már nem a magyar zászló lesz. Rajzolj minél több változatot, és küldd el rajzodat Dörmögőnek!

Összeállította RICHTERNÉ KROPF ANIKÓ

Harisnyanadrágok átváltozásai

„Úgy nő ez a gyerek, mint a bolondgomba!" — szokta mondani anyuka kicsit büszkén, kicsit bosszankodva, amikor kiderül, hogy szűk vagy rövid a ruhád. Büszke, mert szépen nő a gyereke, és bosszankodik, hiszen nemrég vette a ruhát, máris kinőtted.

A kinőtt ruhából készülhet valami más. Harisnyanadrágból például különféle babaruhákat szabhatsz, varrhatsz. A rajzok ehhez nyújtanak segítséget. A túloldali képek felső sorában a vastag, fekete vonalak mutatják, hol vágd el a harisnyanadrágot. Alatta láthatod, hogy mi lesz a kivágott formákból. (A hurkolt nyilak azt jelentik, hogy meg kell fordítani az anyagot.)

Ha kivágtál egy-egy formát, próbáld a babára, hajtsd vissza a ruha széleit a megfelelő hosszúságúra, és ha tudod, varrd körül!

Díszítheted is a ruhákat fodorral, szalagokkal, csipkékkel, ahogy a rajzokon látod, vagy egyéb leleménnyel, kedved szerint. Jó munkát kívánunk!

FARKASNÉ GULICZA ÉVA napközis nevelő ötlete

1.

2.

3.

MADÁR ESZTER *rajzai*

Barlangposta

Gyerekek!

Nem tévedtem, amikor azt gondoltam, hogy az óvodások is tudnak mesélni. Sok mesét találtatok ki, és mondtatok el anyunak, apunak vagy a nagyinak, aki leírta és elküldte őket hozzánk. Ebben a hónapban *Lengyel Enikő-Bíborka,* Árvacsalánok c. meséjét ismerhetitek meg. Enikő 5 éves, és nagycsoportba jár.

AZ ÁRVACSALÁNOK

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer két árvacsalán. Gizgaz fedte el őket, de én kigyomláltam körülöttük. Ettől kezdve növekedni kezdtek az árvacsalánok. Locsolgattam, kapálgattam, ápolgattam őket, és egy reggelre égig értek. Akkor a tetejükön hasadozni kezdtek. Az egyik árvacsalán arany almát, a másik ezüst körtét termett.

Az ezüst körtét termő árvacsalán kinyílt. Egy ezüst hajú lány lépett ki belőle, és csengő ezüst hangon így szólt hozzám:

— Köszönöm neked, te lány, hogy kigyomláltad körülöttem a sok gazt, mert azok mind boszorkányok voltak, és rám leselkedtek meg a testvéremre.

Most kinyílt az arany almát termő árvacsalán is, és egy gyönyörű szép, arany hajú lány lépett ki belőle. Aranycsengettyű hangján így szólt hozzám:

— Köszönöm, hogy kigyomláltad körülöttünk a sok gazt, és ezzel megmentetted a testvéremet és engem a boszorkányoktól. Hálából, ha te is akarod, a feleséged leszek.

— Nem lehet — feleltem —, hiszen én is lány vagyok, nem vehetek lányt feleségül.

A gonosz boszorkány egy fekete mókusba rejtőzött; teremtett egy tizenegy fejű sárkányt, hogy legyőzzön engem. Akkor jött egy királyfi. Az is ezüst hajú volt, de gyáva, és a sárkány, hamm, megette. A királyfi lyukat fúrt a sárkány oldalába, és kijött belőle. Az arany hajú leányt, a szebbiket kérte feleségül, de én az ezüst hajút adtam hozzá feleségül, mert aki ennyire gyáva, az csak az ezüst hajút érdemli.

A fekete mókusban rejtőző boszorkány mérgében teremtett egy száznégy fejű sárkányt, de jött a bátor királyfi. Arany haja volt és arany fegyverei. A bátor királyfi legyőzte a száznégy fejű sárkányt, és elnyerte az arany hajú lányt.

Megtartották a lakodalmat, ám az ezüst hajú lány irigy lett, mert látta, hogy az arany hajú lány szebb nála. A férje, az ezüst hajú királyfi is irigy lett, amiért a legszebb lány nem az ő felesége lett. Addig-addig mérgelődtek, míg mérgükben mindketten megpukkadtak. Az arany hajú lány és a férje, az arany hajú királyfi, boldogan élnek, ha meg nem haltak.

Itt a vége, fuss el véle, köss egy csomót a végére!

Örömmel látom, hogy a zenét és a táncot is szeretitek; szívesen énekeltek.

„A jó lovas katonának. . ." — énekelték a szolnoki ADY ENDRE ÚTI ÓVODA *nagycsoportosai, s közben ezt a katonás rajzot készítették.*

SZEGEDI ANDI *még csak négy éves, de már látta a Varázsfuvola című operát.*

ZSENGELLÉR JULCSI *táncos mulatságról adott hírt.*

Sok hasonló vidámságot kívánok mindnyájatoknak!

Dörmögő

Januári számunk rejtvényeinek helyes megfejtése a következő: Ancsi hőmérőjén a 7-es és a 8-as szám között állt meg a hőmérő higanyszála, Marcsi hőmérőjén pedig még a 8-as számot is elhagyta, hiszen Marcsi lázas volt. A képen látható tárgyak közül a villanyégő és a gereblye nem segíti közvetlenül a gyógyulást.

Jutalmat nyertek:

Bakó Zsuzsa, Berettyóújfalu
Bitó Norbert, Hódmezővásárhely
Cseke Miklós, Dunakeszi
Dózsa Gábor, Budapest
Fülöp Krisztián, Budapest
Kátai Gábor, Budapest
Király Géza, Budapest
Kovács Kinga, Hajdúnánás
Kovács Tamás, Budapest
Kozéky Árpád, Budapest
Majsai Gabriella, Budapest
Mezei Éva, Berettyóújfalu
Nagy Ágnes, Budapest
Pál Tamás, Budapest
Ráti Anita, Budapest
Recse Róbert, Pápa
Rostás Gyöngyi, Berettyóújfalu
Soltra Hajnalka, Lábod
Süvegjártó Miléna, Budapest
Swiderski Erika, Budapest
Szabó Melinda, Székesfehérvár
Szaszák Balázs, Budapest
Turák Éva, Sirok
Uhrin Andrea, Ecser
Uhrin Csaba, Ecser
Wilhelm Csaba, Budapest
Zója Nevelőotthon 1. b osztálya, Kaposvár
Dr. *Bárczi Gusztáv Foglalkoztató Iskola* és *Nevelőotthon*, Csobánka
Dózsa György úti Általános Iskola 1. c *osztálya*, Budapest

A tavaszi szép
időnek,
Lám, hogy mindenek
örülnek,
Erdők, mezők meg-
zöldülnek,
A madarak zenge-
deznek.

Magyar népköltés

RÁKOSY ANIKÓ rajza